

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön december 14^{kén} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Félévi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Titkolt szerelem.

(Folytatása.)

Egy illy bemutatás legunalmasabb dolog a' földön. Azonban láttam, hogy Nina csak ez által nyerhetend időt mazurja bevégzésére, és szerencsésnek tartám magamat, ha ismeretségünket valami érte teendő áldozattal kezdhetem. És valóban áldozat volt, mit érte tettem. A' báróné nagy előkelő család sarjadéka volt, 's fényes igényekre számító. Könyveket is irt, mellyek több bámulót, mint olvasót, találtak. Munkáit, mellyek vallásos, monarchiai 's fellengző czifraságokkal valának előntve, annyira ismeré nevérol mindenki, hogy mihelyest a' könyvárus egy tőle megjelenendő uj munkát hirdetett, mindenki mélyen meghajtá magát, 's azt gondolá: „nem kell.“

Munkái közül egy regény tön legnagyobb lármát, melly nyomtatásban meg nem jelent. Alig lesz szükség emliteni, hogy a' báróné buzgósága, elvei 's nagy születése nézetéből magát műveinek czimlapján soha sem nevezé-meg. Egy eszközzel több a' hirre kaphatásra.

A' mulattatást a' báróné vállalta magára, és többnyire mindig ő beszélt, mi nekem rendkívül kedves volt. A' lelkes szellemdús némbert, ha ellenében szellemdúsnek nem kell lenni, szeretem; de ha azon gyönyörhöz, hogy őt hallhatom, még az én hallgatásom is járul, mindenek fölött tisztelem. E' részben némileg azon férjfühöz hasonlítok, ki azt mondá: „egy vastag szellemdús könyvet iparkodom irni, hogy aztán egész éltemben buta lehessen.“ Vannak-e e' jogra igényeim, nem tudom, de még is elsajátítom.

A' báróné műveimrol beszélt; én övéiről és leányáról; 's ámbar ez volt legjobb műve, még is ezzel látszott legkevésbbé büszkélkedni. Így volt ez mindig. A' szerzők maguk legrosszabb bírálóik műveiknek,

Az ismerkedés olly hosszas volt, hogy Nina a' mazur mellett még egy gavottot 's keringőt is tánczolt. Ő, szegény, nem tudta, mi hálával adós nekem, 's én még is a' nélkül, hogy ő csak gondolni is tudott volna rá, meg valék jutalmazva. Kellemes, elragadó mosolylyal rebegett némi háláját jelentő szókat. Szavának rezgő hangja, szeméinek szelid fénye által elbájolva, nézésében elmerülve bámulék a' távozó után, 's nehéz szívvel sohajtám: „boldog azon ifjú, kit szeret; boldog a' férj, kit választása talál!”

Ezen évben 's az utána következőben nem láttam Ninát, mert csak igen ritkán mentem estvélyekre vagy tánczvigalmakra. — 1833-nak tavaszán sok bajom volt. Mért 's mivel? az olvasót nem mulattatnám elmondásával. Azért kérem szép olvasónéimat, engedjék elhallgatnom. Bajom felejtésére azon eszközhez nyulék, melly nézetem szerint legalkalmasabb bú-szélesztésre. Posta-lovakat rendelek, 's utra indultam azon erős szándékkal, hogy Mehadiát, a' váradi, bartfai, vihnyei, pöstyéni, trencsén-tepliczi fürdőket 's Karpát csúcsait meglátogassam. Utamban, bűm felejtése mellett, valami vigjátéki tárgyra is bukkanhatni reméltem.

A' Karpátokat szép olvasónéim közül még kevesen ismerik.

Kevés kereskedő, tehetős ifjú, vagy nyugalmazott tisztviselő van, ki azon hitben nem él, hogy történjék bár mi, sveicz, francia 's olasz országokat látnia kell, hogy nejjének, gyermekeinek mondhassa: láttam a' lauterbruni völgyet, brienci tavat, grindenwaldi havasokat, a' posilippói, portici, antiparusi 's bredevindi barlangot; láttam a' pireneusokat; — olly utak, mellyeket már ma mindenki megmász; mellyek már ma olly közönségesléznek, mint Pest utszái, a' városi liget, János-hegy és ligetszug. De senkinek sem jut eszébe a' Karpátokat megnézni! O utazni kívánó Magyarok, kik vakon indultok mások után, nem tudjátok, hogy hazátok földéről le nem lépve is találtok zuhatagokat, jéghegyeket 's iszonyú Pic-eket?! Nem tudjátok, hogy ezen honotokat övedző Karpátok éppen olly elragadó kilátást nyújtanak, éppen olly nagyszerű jelene-tekot mutathatnak-elő, mint a' sveiczi havasok?! — Igen, azokra hivatkozom, kik nemcsak könyvekben hanem személyesen is utaztak, vallják-meg, nem olly bámulandó-e maga nemében az agteleki barlang, melly 4194 ölet foglalván-el a' föld alatt, leirhatlan szépségekkel lepi-meg a' nézőt? — Mehadianál a' Domonklet, mellynek csupjáról a' legelragadóbb kilátás esik, mellyről tiszta időben Banátot, havas alföldet, Erdélyt, török országot, és szerb földet láthatod? — A' lomniczi havas tető, a' czerni staw (fekete tó) nevű 's örökös jéggel borított tó, melly fenn a' Karpátokon van, nem olly meglepő-e, mint a' Montblanc, maboré-i tornyok, Roland-sziklák, saf-

hausenit zuhatag, mont-perdu? — 'S hol találsz fenn, hegy-ormon, vulkan torkolatában, tavat?... Igen igen uraim, tavat egy vulkan torkolatában, mellynek kerülete több 200 lábnál. Itt, hol hajdan kén és salitrom forrott, most tó áll, mellynek meredek partjait folyóka 's különféle zöldség takarja, mellynek mélységét még eddig ki nem tudhaták.

És mit gondolnak önök, ezen ritkaságok, e' csudák, mellyek az „ezer egy éj“ elbeszéléseihez olly hasonlóak, hol vannak? — Ezen tó, melly évezredek előtt kiforrott vulkan helyét foglalá-el, e' tengerszem, mellynek sötét öblében ezer ismeretlen szörny lakozhatik, mellyik tartományban feltalálható? A' sveiczi vagy pireneusi havasokban? A' Cordillerákban vagy Hymalaján? O nem, korán sem! hazánkban, a' Kárpatok roppant kőszikláin, Liptó megyének Csorba nevű falvától nem messze; 's ezen tó a' csorbai tengerszem, mellyhez egy jámbor Tót önt egy pár huszasért szívesen elvezeti, 's ha öt forintot ad neki (mennyi egyszerre ükének sem volt), valami herczegnek fogja gondolni.

Éppen a' temetvényi omladványok alett heverésztem, lenézve a' völgyben kanyargó regényes Vágra, az élénk Pöstyénre (hova még csak tegnap este érkeztem). Innen Csejte felé fordultak szemeim, mellynek sötét romjai hajdani bősé asszonyoknak emlékével hajamat feltorzaszták. Végre a' fölöttem korhadó temetvényi omladványok felé fordulék, 's lelkemben a' Thurzókat láttam vivni; láttam az e' falak közül futni kénytetett Bercsényit; láttam e' várnak Bosporus mellett elhunyt boldogtalan urát; láttam csatáit, láttam hamis barátait, 's míg ezek felett eszmélnék, lábdobajt 's emberi szót hallok; hirtelen, de háborgattatásom miatt boszúsán feltekintve felém tartó négy alakot pillantok-meg; egy agg férjfiút, szép fiatal hölgynek karára támaszkodót, ki boszúsán kiálta-fel: „ne fusson ön olly sebesen, hisz' nem érek vele!“ — A' fiatal hölgy deli termete 's bájoló szemeiben a' kellemes Csombori Ninát véltem megismerni. Véleményem azonban csak hamar valósult, midőn háta megett egy korosabb dámát pillanték-meg, ki menetében tárczájába rajzónnal jegyezgetett. E' dáma Csombori báróné volt, ki Mednyánszky bárónak vági utazását nem eléggé kimerítettnek találván, maga jegyezgeté-fel a' látottakat. Most mindkét részről meglepetési felkiáltások hangzottak; magasztalása az előttünk fekvő nagyszerű látványnak, a' festőleg szép tündéri vidéknek; végre, miután az udvariság kötelessége elvégeztetett, saját éledelemre gondolék, 's a' bárónét kézcsokkal kértem, mutatna-be Nina kisasszonynak.

„Kisasszony? — mondá a' báróné bámulva — hisz' Nina férj-nél van!“

„Valósággal? — 's szemeim, a' fiatal férjet keresők, körüljártak, és nem győztem eléggé bámulni, miként maradhatott-el nejétől.

„Itt vőmet látja ön“! — mond a' báróné, mi közben a' Nina karján függő aggastyánra mutatott, 's nevét büszkén kimondá.“ — Ez egy nemes születésű férjfiú, tábornok 's gróf volt, most is még szolgálatban, iszonyú gazdag 's több szép tulajdonsággal felruházva. De e' szép tulajdonokkal már kissé régen lépett világ elébe, mint olyan, kinek 70 esztendő súlya nyomja vállait! E' mellett rakva sebekkel; csúzos fájdalmakkal 's köszvényynel küszködve; melyly néha minden hozzájárósággal, élet-elégületlenséggel 's megorvasággal köszöntött-be nála. Különben, ha bajai nyugodni engedék, nyájas szeretetre méltó férjfiú volt; de a' köszvény 's egyéb kór évenként csak 10 hónapig gyötré.

Ninának ez volt férje.

Akaratom ellen jött elmémbe a' házi tánczvigalom alkalmával hallott beszéd, a' fiatal férj, kit képzelődésében tündér színekkel festett-ki magának 's egy boldog jövődő felől füstté lett tervei. Ez lehetett oka, hogy részvevő és szánatos tekintettel néztem felé, miért ő akarhatja ellen mutatá-ki előttem halálját, mert néhány percz mulva legjobb barátok lettünk.

A' korlankadt inú férj egy bástya-omladványra terült-le; a' báróné szakadatlanul irt, mi pedig beszélgettünk. Minden szava egyszerű, mesterkéltlen és szívhez szóló volt. melylyben a' nyájasság 's búskomolyság színezté magát. A' beszéd fonalát férjére vezettem. Ő dicsére azt; hálával emlité a' czimet, rangot 's vagyont, melylyhez férje neve által jutott; csak egy szócskával sem emlité azonban ama boldogságot, melytől megfosztá, melyről a' szelid hölgy egykor olly szépen álmódott. Nemes, tiszta, erényes lelke, melylyet lemondás, sorsával nem-daczolás 's kötelességeinek hiv teljesítése töltött-el, legszebb fényben mutatá magát. De ki fogta volna ezen ünnepélyes, komoly hangról ama fiatal hölgyet megismerni, kit két év előtt olly vidámnak, szendének ismertem! — Most annyi értelmet, mély belátást és tapintást árult-el, hogy bámulni eléggé nem győzém. — „Ezekhez jutnia 's illy rövid idő alatt — mondam magamban — csak nagy szerencsétlenség által lehetett!“

A' Vág hullámaira nézők ültünk, melylyeknek hajjai a' bennök megtört napsugár által folyó ezüstnek tetszetek, melyly tiszta, fénylő csepjeivel lelkének képjele volt. Ezen észrevételemet közlém vele. Ő egygyel azon tekintetek közül nézett rám, melylyek könyűt sajtoznak a' szemből, 's különös, szív-szorító hangon mondá: „igen, felül csendes!“

„És mélyében talán” — szavam’ folytatni akarólag a’ folyamra mutaték — beszédem nem végeztem-be; de ő gondolatomat érteni látszék, mert élénken kiáltott-fel: „nem, azt soha sem uram, nem, soha sem!” — és szemeit égre emelé, ezt szavainak tanúul vagy segítségül hívandó-e, nem tudom.

E’ pillanatban éles hang csapá-meg füleinket. t. i. Nina anyjáié. Férje hidegnek találá a’ tiszta hegyi levegőt, ’s távozni kívánt. Örömet ajánlottam volna karomat Ninának, de ő már férjeét fogá. Anyját reám hagyá. Ah, ez nem pótlá-ki veszteségemet, sőt nevelé; mert a’ literatura felől kellett vele fecsegnem. Azóta ismét egy regényt irt, melyet mihelyest kinyesett, előttem felolvasni megigére, előttem, ki szórakozásul utaztam!

„Félek nagyságos asszony, hogy e’ szerencsében nem részesülhetek, mert holnap után Tepliczbe, ’s onnan beljebb a’ Kárpatok közé szándékozom utazni!

„Mi is — válaszolá a’ báróné — vőmnek a’ tepliczi fürdőket, mint sebre nézve hasonlíthatlanokat ajánlák.”

„Azt hittem, a’ tábornok ur Pöstyénben mulat!”

„Csak történetből. Szemesi barátját találá itt, ’s ennek kedvéért egy időre megmaradván, a’ fürdőt is megpróbálá, mely mult éven Korongi ezredes oly szépen helyre állítá. De mivel hasznát nem érzi, néhány nap múlva Tepliczbe menend. Reménylem, együtt utazandunk.”

Mély tisztelettel hajlottam-meg.

„Hol van ön Pöstyénben szállva?”

„Magányos háznál.”

„Mi az urasági háznál; reménylem, mig itt mulat, lesz szerencsém önt vendégünknek látni.”

Ismét meghajtám magamat. Így egyszerre vendég, utitárs ’s házi barát lettem.

Uton, ’s különösen fürdőben, óriási léptekkel halad az ismerkedés. Új czimeimet ’s a’ velök nyert jogot, Nináról beszélhetni, használám. Értésére adám a’ bárónénak többi között, hogy e’ házasság, bár milly hasznosnak látszassék, leányának jövője és szerencséjére nézve még is aggaszt.

„Uram, ön nem ismeri leányomat; ha tudná, mint neveltetém, erre nem is gondolna. Leányom barátném között nevelkedett, ’s minden munkámat olvasá. Azokat most is naponként olvassa, ’s az azokban foglalt elvek” —

„Felségesek, nagyságos asszonyom. De ön leánya még igen fiatal; ’s ha szíve felébred” —

„Nem fog felébredni, uram. Családunkban a' szívek nem szoktak ébredezni.“

„A' multa nézve hiszem — mondám jelentőleg rá tekintve — de a' jövendőre...“

„Uram! — viszonzá különös emelt hangon a' báróné, mi közben tetőtől talpig jártatá rajtam szemeit — bár mi helyzetben legyen is az ember, ha vallása 's elvei vannak, kötelességéről megfelelkezni soha sem fog. — Hol vallás 's elvek laknak a' kebelben, visszás házasság nem létezhetik. Ért engem ön?“

(Folytatása következik.)

HAZAI HIRLELŐ.

Nagyszombati hírek. — Négy hónap alatt három tűzveszélynek láttuk szomorú következeit, melyek utóbbikának (nov. 10.) elnyomásában a' felsőbb iskolai tanulósg is, mások példáján buzdulva, dicséretes részt vön. A' hét gyámoltalan károsodottnak fölségelésére színészeti igazgatónk egy esti jövedelmének felét engedé-át; nehány tehetős pedig, ha cserép alá veszik házaikat, szép ajánlatot tön. — Az artézi kut, minden akadálnak daczára is, munkában van. — Fő utszánkön a' járda (tiprony)-kövezet folytattatik, 's mondhatni, e' járdán mi is örömeoseb, többen 's kényelmesebben járdalunk.

KÉSEI.

PESTI VIZSGÁLÓ.

Időjárat. Ámbár nov. utóhetében 's dec. elején egyre változott az eső, hideg szél, 's derült éjekre következett kemény fagy: de a' rögtön következett lágyabb idő még eddig tartós hideget nem engede. Dec. 5-kén dél előtt reggeltől fogva szállongott az első hó, de hamar elolvadván, csak nevelé a' novemberi esők által okozott sarat. — Hajóhidunk gyalog oldalait már 6-kán kezdték kiszedni.

KÜLÖNFÉLE.

Pályázók. Sept. 29-kén ment végbe angol országban ama kikürtölt versenyfutás Townsend és Mountjoy között. A' fogadás következtében egymástól egy egy ruthe (hoszmérték) távolságra rakatott 300 kö vala futás közt kosarakba hajgálandó. A' versenylő felek közt tett egyezés következtében, Townsendnak szájával kelle a' köveket felemelni, mint már Drinkwater-ral tett fogadásakor tévé. Mountjoy pedig kézzel szedheté-fel azokat. Minden kö elkülönözve jött egy kosárba. Tíz óra előtt 26 perczcel kezdé-meg Mountjoy, fiatal dāmivad sebességével, futását; Townsend, mint már tapasztalt versenylő, szabályos léptekkel haladott. Futásukat délutáni két óráig szakadatlanul folyták. Ekkor Mountjoy meggyőzetettnek kiáltottat-kí. Három óra 's 56 percz időköz alatt 27 angol mértföldet hagyott maga után 's 136 követ emelt-fel. Tapasztalt vetélytársát négy mértfölddel előzé-meg. — Midőn Townsend megérté, hogy versenylőtársa fogadását elvesztettnek nyilatkoztatá, erejét hatalmasan érve nevekenni, 's ámbár a' fogadást már megnyeré, annak pontjait kivinni kötelességének tartá.

Esti 7 órakor veté az utósó követ kosrába. Pályája végén zajos tapssal fogadák a győztest. A' megfutott tér 51 mértföld 's 440 ruthe volt. A' pályázókra tömérdek fogadás tétetett. Townsend herculesi test-alkatú, 5 láb 5 hüvelk magas, 's 45 évű. Montjoy 35 évű, ugyan olly magas, de nem olly izmos, mint vetélytársa.

Balul értett orvosi rendelmény. Bizonyos hihetlen gyöngelmű színész-társaság igazgatójának első tenoristája megbetegszik. Az orvos rendelményt ír. Más nap reggel a' jövő orvost búsan fogadja az igazgató. — „No's, hogy van a' beteg?” — kérdi az orvos. — „Meghalt — felelé az igazgató — a' rázás nem használt neki.” — „Micsoda rázás?” — kérdé az orvos. „Hisz' ön ír a' rendelményre, im itt áll: bevétel előtt mindig meg kell rázni. Én négy izmos diszitövel a' rendelmény szerint megráztattam a' beteget, de már az első rázás alkalmával kiadá lelkét.”

Betűk változásai. Némelyek (kiknek bizonyosan más dolguk nem volt) kiszámolák, hogy az a. b. c. 24 betűjét 600.000 trilliószor lehet változtatva széttrakni, vagy is világosabban mondva: 620,448,733,239,439,360,000-szer!! — És e' 24 betűvel még sem lehet mind azon hangokat kifejezni, melyekre az emberi beszéd képes volna. — Milly tömérdek nyelv és szó rejtezik illy módon még embryoként az a. b. c-ben. E' szerint, ha a' földnek minden lakosa egyenként napjában 40 lapot írna, mellynek mindegyikén 40-szer változnának a' betűk, alig végezhetnék-el 1000 millio év alatt e' munkát. — Kérdés marad azonban, hogyha munkájokkal készen lennének, megérdemlé-e a' reá fordított munkát.

Millyennek kell lenni az éjszakamerikai szépnak. A' nász-ünneplés igen egyszerű az észak-amerikaiaknál. Mihelyest ennek napja meghatároztatik, a' menyasszony atyja egy időre elmegy hazulról, 's ez alatt az uj párnak egy sátort állitanak. Az Indus visszatérvén, mihelyest a' sátort meglátja, így kiált-fel: „mit látok? egy uj sátor? ez bizonyosan vöm részére készült.” — Ekkor ünnepet rendelnek, mellyre a' felek rokonai és barátai hivatalosok. A' menyasszonyt anyja, mint az Indusnak nejét, mutatja-be a' társaságnak, 's ez azonnal elfoglalja uj tanyáját. Ez alkalommal különféle beszédek mondatnak, mellyekben az ifjú nő tökélyei rajzoltatnak. Az illy magasztaló beszéd mintegy így hangozhatik: „Ide nézzetek barátaim, és szemleljétek-meg e' nőt, ennek széles, lapos képét, kis szemeit, hosszú lábait, alacson homlokát, széles állát, e' horgas orrot, e' barnás sárga haját; — és meg kell vallanotok, hogy ő valóságos remeke a' női szépségnek 's tökélynek. Izmainak erejét is lesz alkalmatok bámulhatni: két mázsányi teherrel játszva iramlík tovább, és terhelt szánvonásában párját keresi.” — Az észak-amerikai Indusnak illy fogalma van a' szépségről és tökélyről. — Ha valamelyiknek fiatal olvasóink közül kedve kerekednék illy szépséggel nőszülni, talán Amerika őserdőiben még találna egyet. Ki tudja, nem lenne-e boldogabb az-zal, mint valamelly europai széppel? Annyi legalább bizonyos, hogy a' lepkektől nejt felteni nem lenne oka.

Szemes v.a.k. Parisban bizonyos vak egy kutya által vezetetté magát a' boulevardon keresztül, mellyet kötéllal oldalához csatolt. Egy valaki a' kutyát minap el akarta csipni; de midőn a' kötél leoldásával foglalkoznék, a' vaknak szemei megnyílnak, és pálczája a' tolvajnak nyaka körül sebes forgással tánczolni kezd. Ez ijedtében elszalad, a' vak pedig előbbi szerepét folytatva, kutyája által tovább vezetetté magát.

EMLEKMONDÁS.

Állhatlanság.

Nincs állandóság a' járó napnak alatta,
Változik, a' mi mozog, 's lesiet sirjába az élet:
A' ki ma bizton örül boldogságának ölben
Holnap alá gördül, 's több nap már nem kel egére.

GUZMICS után K. H. K. J.

Lelki erő. — Fiatal egészséges testben a' lélek ereje csak szándékos
puhalkodás által zsibbad-el.

KÖLCSEY. (1838. Emlény.)

Gnomák. A' mennyei szemérmesség legkellemesb fátyol, mellybe magát
a' deli asszonyiség burkolhatja.

Asszonyi tervek olyak, mint az asszonyi szemek, átlátszók.

Az asszonyok éjjel nappal álmodznak; 's ha minden reményöket elvesz-
ték, a' menyegzői reménynyel legutójjára hagynak-fel.

SCHMID MARIA.

Késő szerencsét, szép őszi időt kétszeresen éldel az ember.

A' nagy férfi úgy tekint lánczára, mint rendszalagra.

Bátorság erő nélkül gyermek, ki katonásdit játszik.

KOTZEBUE után S. Karolina.

Csererejtvény.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 uram egy szép délután a' 56329 partján sétálván uj 3216—
bundájában, imigyen okoskodék: „Hej 56789! 563 61187 461 98136 becsülnélek,
ha olly 2189 lennél, és negyven 612985 megtöltenéd, és benne“ — Alig mondá
ezt ki, midőn előtte egy 6781, 's ő keresztül bukik rajta. — Az egész 123456789
csupa 963 lett, 's az uj 3216 — bundában nagy 163 esett. — De még ez mind semmi!
— Haza érkezik a' 96729 123456789, 's áldott kis selyp felesége a' fürge 56346
előkap egyet az udvarba rakott 16721 közül, 's „te 96567 te! — ugy mond boszon-
kodva — mikor lesel már 8129?“ — és amugy derekasan eldöntögi 96389 3816 —
bundáját. — Szegény 123456789!

Pipiske.

Előbbi rejtvény: Poroszló.

Figyelmeztetés. Vége felé közelítvén jelen esztendőnk, e' folyó-
iratnak mind helybeli mind vidéki pártfogójai tisztelettel kérettetnek, hogy
annak jövő fél évi lapjaira mennél előbb, 's hogy félbeszakadás nélkül ve-
hessék az új évi számokat, még e' hónap lefolyta előtt méltóztassanak elő-
fizetni akár a' cs. kir. postahivatalokon, akár Pesten a' kiadónál. — Aján-
lani e' lapokat, úgy véljük, felesleg lesz, miután öt évi folyamatok alatt
egyirányos szakadatlan külső csinosságuk, 's a' hozzájuk mellékelt igen
számos drága képek és műtárgyak, belső tartalmuknak pedig váloga-
tott érdekességük által eléggé ajánlák magukat. Azon egyet említi csak,
hogy az olly igen érdekes nemzeti öltözeteket tárgyzó és igen költséges
képeket jövő évben is rendkívüli mellékvények gyanánt folytatni fogjuk,
mellyeknek több vagy kevesebb számmal megjelenítését, valamint ezen évben
történt, egyedül előfizetőink száma határozandja-el. — E' folyóirat ára a'
régimarad, t. i. fél évre, minden képpel 's mellékvennyel együtt, Pesten
's Budán boríték nélkül 5 ft. borítékkal 5 ft. 24 kr. — postán 6 ft.
ezüst pénzben. Képek nélkül 1 pengő forinttal olcsóbb.

Szerkezi Róth krepf Gábor, halpiacon alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.

